

CAOI2D

**Collectieve arbeidsovereenkomst van 19 februari 1979
betreffende de arbeidsduur ¹**

Artikel 1

Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers en op de werknemers die onder het Paritair Comité voor het Verzekeringswezen ressorteren.

Artikel 2

Opmerking: Artikel 2 bepaalt de wekelijkse arbeidsduur. Dit artikel werd vervangen door een aantal bepalingen van de C.A.O.'s d.d. 31 mei 1983 (K.B. 9 april 1984, B.S. 11 mei 1984) en 31 mei 1989 (K.B. 12 september 1989, B.S. 11 oktober 1989).

Normaal stelsel

a) § 1 : De arbeidsduur is :

- zesendertig uur en dertig minuten op 1 juli 1983;
- zesendertig uur en tien minuten op 1 april 1984.

De ondernemingen waar de arbeidsduur tussen zevenendertig uur en zesendertig uur en tien minuten bedraagt moeten deze duur op bovenvermelde data aan voormelde normen aanpassen.

De ondernemingen waar de arbeidsduur minder dan zesendertig uur en tien minuten bedraagt mogen vrij onderhandelen over de arbeidsduurvermindering.

§ 2: De in § 1 beschreven arbeidsduurvermindering is definitief verworven op 1 januari 1985.

§ 3: De toepassingsmodaliteiten van de in § 1 beschreven arbeidsduur-vermindering worden op niveau van de onderneming geregeld door de ondernemingsraad of, bij ontstentenis, bij akkoord met de vakbondsafvaardiging of, bij ontstentenis, volgens de procedure voorzien door de wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen, waarbij rekening zal worden gehouden onder meer met de volgende verduidelijkingen:

¹ Niet algemeen verbindend verklaard.

- de in § 1 bedoelde arbeidsduurvermindering kan worden omgezet in compenserende verlofdagen volgens de gelijkwaardigheidformule waarbij een vermindering van tien minuten per week gelijkgesteld wordt met een compenserende verlofdag per jaar;
- de toepassingsmodaliteiten kunnen gemengde stelsels en verschillende systemen inhouden naargelang van de categorieën van werknemers;
- de compenserende verlofdagen worden genomen, behoudens afwijking, buiten de periode van 1 juni tot 30 september; zij zijn toegekend in evenredigheid met de duur van de inschrijving van de werknemer in het personeelsregister van de onderneming in de loop van het betrokken jaar;
- wanneer de in § 1 bedoelde arbeidsduurvermindering verwezenlijkt wordt onder de vorm van compenserende verlofdagen, geeft zij aanleiding tot de toekenning, op basis van de datum van inschrijving van de werknemer in het personeelsregister van de onderneming, van drie verlofdagen in 1983 en van twee bijkomende verlofdagen in 1984 (art. 5, § 3 van de C.A.O. d.d. 31 mei 1983)).

b) **Arbeidstijdsregelingen** : De ondernemingen kunnen, overeenkomstig de wettelijke procedures, de toepassingsmodaliteiten van de arbeidsduurvermindering vaststellen teneinde de nodige soepelheid inzake arbeidstijdsregelingen voor bepaalde diensten te waarborgen en met het oog op de inrichting van de variabele werktijden, zonder afbreuk te doen aan de van kracht zijnde regelen betreffende de arbeid op zaterdag en de nachtarbeid !(art. 6 van de C.A.O. d.d. 31 mei 1983)).

Kleine en middelgrote ondernemingen (in de zin van K.B. nr. 185)

Het personeel van deze ondernemingen geniet, uit hoofde van de arbeidsduurvermindering, vanaf 1983, van een definitief verworven bijkomend verlof van twee dagen op basis van de duur van de inschrijving van de werknemer in het personeelsregister van de onderneming gedurende het betrokken jaar en te nemen, behoudens afwijking, buiten de periode van 1 juni tot 30 september.

Een gelijkwaardigheid in wekelijkse arbeidsduur kan worden voorzien op het vlak van de ondernemingen.
(art. 8 van de C.A.O. d.d. 31 mei 1983).

Tijdelijkstelsel²

De wekelijkse arbeidsduur, zoals bepaald door de collectieve arbeidsovereenkomst van 31 mei 1983 algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 9 april 1984, wordt met 10 minuten verminderd door toekenning van één compenserende verlofdag.

De vorige paragraaf is niet toepasselijk op de ondernemingen waar de wekelijkse arbeidsduur die bepaald is in een collectieve arbeidsovereenkomst van de onderneming of in het arbeidsreglement, korter is dan de op hen toepasbare sectoriele wekelijkse arbeidsduur. (art. 2 van de C.A.O. d.d. 31 mei 1989).

Artikel 3

De wekelijkse arbeidsduur wordt over de eerste 5 dagen van de week verdeeld.

De voor de goede gang van de onderneming onontbeerlijke diensten worden evenwel 's zaterdags verzekerd.

Het krachtens vorig lid op zaterdag tewerkgesteld aantal werknemers mag 5 pct. van het totaal der werknemers in de onderneming niet overschrijden, met dien verstande, dat voor de toepassing van dit percentage minstens één persoon per dienst van de maatschappelijke zetel voorzien is en minstens twee personen per bijhuis.

De ondernemingsraad, of bij ontstentenis ervan, de werkgever met instemming van de syndicale afvaardiging of de personeelsafvaardiging, bepaalt de diensten welke op zaterdag moeten werken, de getalsterkte van het personeel dat met het verzekeren van de diensten is belast, alsmede de bijzondere toepassingsmodaliteiten.

Voor de ondernemingen, waarin noch ondernemingsraad, noch syndicale afvaardiging, noch personeelsafvaardiging bestaan, worden de in vorig lid bepaalde maatregelen door de werkgever vastgesteld met instemming van de meerderheid van het personeel.

De verzekerde dienst op zaterdag in de verzekeringsondernemingen, die waargenomen wordt onder de hierboven bepaalde voorwaarden zal beperkt worden tot de prestaties die betrekking hebben op de "transportbranche" en op de "kredietbranche", evenals tot sommige maatregelen van bewaring.

In de transportverzekering, gaat het om alle verrichtingen met betrekking tot de dekking van goederentransporten door alle vervoermiddelen, evenals tot de dekking van het casco in de zeevaart-, binnenvaart- en luchtvaartverzekering.

In de kredietverzekering, gaat het om verrichtingen die de aanvaarding moeten mogelijk maken van risico's welke aan de kredietverzekeraar aangeboden worden in verband met handelsverrichtingen die op zaterdag tot stand komen of waarvan de uitvoering niet kan uitgesteld worden.

² Deze vermindering wordt ingevoerd door de CAO van 31 mei 1989 inzake "alternatieve arbeidstijdregelingen". Gezien deze overeenkomst een experimenteel en tijdelijk karakter heeft, moet deze vermindering van arbeidsduur tot een einde komen zelfdertijd als de CAO, t.w. op 31 december {1996}.

(zo aangepast door de CAO van 21 april 1991 (nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad) art.6. alsook door de CAO van 30 maart 1993, Koninklijk besluit 15 september 1993, Belgisch Staatsblad van 17 november 1993 (art. 6), door de CAO van 22 december 1993, Koninklijk besluit 11 juli 1994, Belgisch Staatsblad van 21 september 1994 (art. 6) en door de CAO van 16 mei 1994, Koninklijk besluit 26 oktober 1994, Belgisch Staatsblad van 20 december 1994 (art. 6)).

Wat de maatregelen van bewaring betreft, gaat het om dringende prestaties waarvan de niet-uitvoering op zaterdag nadelig zou zijn voor de verzekerde of voor een derde en die niet op een andere dag zouden kunnen verricht worden, evenals om de prestaties van het personeel die onontbeerlijk zijn voor het toezicht op en het onderhoud van de lokalen en de arbeidsmachines, in de geest van de afwijkingen welke bepaald worden door de wet op de arbeidsduur.

Artikel 4

Onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst vervangt de collectieve arbeidsovereenkomsten van 17 maart en 9 december 1969 en van 3 april 1973 van het Paritair Comité van het Verzekeringswezen betreffende de arbeidsduur, onderscheidenlijk algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluiten van 9 juni 1970 (B.S. van 31 juli 1970) en 8 november 1973 (B.S. van 22 januari 1974).

Artikel 5

Deze collectieve arbeidsovereenkomst treedt in werking op 1 oktober 1975 en geldt voor onbepaalde termijn. Zij kan opgezegd worden, door een der partijen, mits een opzeggingstermijn van drie maanden bij een ter post aangetekende brief gericht aan